

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/39/2026
Identifikačné číslo spisu:	4416010551
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4416010551.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na neverejnom zasadnutí konanom 19. augusta 2026 v Bratislave, v trestnej veci obvineného U. J., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní menovaného podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/72/2017, z 30. januára 2018, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/124/2016, z 21. augusta 2017

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. J. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/124/2016, z 21. augusta 2017 bol obvinený U. J. uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, § 47 ods. 2 Trestného zákona a § 437 ods. 5 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že:

v čase od 20.00 hod. dňa 26.02.2016 do 05.30 hod. dňa 27.02.2016 potom, ako vošiel so súhlasom poškodenej T. O. do jej rodinného domu na Ulici Q. Č. XX v Š. a vykonali spolu dobrovoľnú súlož, súc pod vplyvom alkoholu nereagoval na oznámenia poškodenej, že s ním ďalej súložiť nechce a na jej výzvu na opustenie domu nereagoval, v tomto zotrval a následne sa poškodenej opakovane vyhrážal zabitím a aj s nožom v ruke a násilím ju prinútil k ďalším, najmenej šiestim súložiam, pričom odpor poškodenej prekonával tak, že ju udieral do rôznych častí tela, sediac na nej ju škrtil, ťahal ju za vlasy, zahryzol jej do pery, násilím jej roztláčal stehná, na opakované výzvy poškodenej, aby opustil jej dom a nechal ju na pokoji, nereagoval, poškodenej nedovolil opustiť jej dom, v čase medzi jednotlivými súložami ju po dome stále nasledoval, keď sa poškodenej podarilo vyjsť z domu na dvor, vybehol za ňou, chytil ju za vlasy a držiak ju za vlasy ju po zemi dotiahol znovu do rodinného domu, pričom počas poslednej súložie nútil poškodenú, aby mu lichotila a až po dokonaní poslednej súložie v čase asi 05.30 hod. dňa 27.02.2016 od násilného správania sa voči poškodenej upustil a z domu poškodenej odišiel potom, ako ho požiadala o kúpu cigariet, načo poškodená z domu utiekla, ktorým konaním spôsobil poškodenej T. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š., Q. Č.. XX, zranenia

na viacerých oblastiach tela, a to pomliaždenie na pravom líci, krvný výron pod ľavým okom, krvný výron a opuch na hornej pere, podkožné krvné výrony (sufúzie) na pravej a ľavej strane krku, krvné výrony v ľavej trapézovej oblasti, podkožný výron nad ľavým prsníkom, viaceré krvné výrony na horných a dolných končatinách, tiež odreninu v oblasti ľavého kolena, krvné výrony v zadnej časti tela v drierkovej a krížovej oblasti s dobou liečenia 7 - 10 dní,

ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že bol:

- rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/154/1989, z 20.11.1989, právoplatným dňa 04.12.1989, uznaný za vinného z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením na výkon trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest vykonal dňa 06.11.2013,

- rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/82/1991, z 05.03.1992, právoplatným dňa 27.05.1992 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/191/1992, z 27.05.1992 uznaný za vinného z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením na výkon trestu do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest vykonal dňa 29.04.2014,

- rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/145/2003, z 08.12.2003 právoplatným dňa 08.12.2003, uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest vykonal dňa 25.09.2012. Za to bol obvinenému uložený podľa § 199 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 47 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona, § 73 ods. 4 Trestného zákona a § 74 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ústavné ochranné protialkoholické liečenie a ústavné ochranné sexuologické liečenie. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej T. O. škodu vo výške 773 eur.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na podklade odvolania obvineného rozhodol uznesením podľa § 319 Trestného poriadku tak, že odvolanie obvineného zamietol.

Proti označenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený U. J. najskôr vlastným podaním 9. februára 2026 a následne 21. apríla 2026 prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Marcela Habrmana dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) prioritne skúmal splnenie formálnych podmienok na podanie dovolania v intenciách ustanovenia § 382 písm. a), písm. b) a písm. d) až písm. f) Trestného poriadku a zistil, že obvinený U. J. podal dovolanie oneskorene.

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolací súd na verejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene.

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/72/2017, z 30. januára 2018 bolo obvinenému U. J.

doručené 15. marca 2018, jeho obhajcovi bolo doručené 13. marca 2018 (č. l. 1006) z čoho vyplýva, že obvinený mohol podať dovolanie najneskôr 15. marca 2021. Obvinený podal svoje dovolanie 9. februára 2026, a teda oneskorene po uplynutí trojročnej lehoty.

S ohľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolanie bolo podané oneskorene, a preto rozhodol najvyšší súd podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku a dovolanie obvineného odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.